अपत्रप्य, [1]अपत्रपय्य, प्रतित्रपिष्य-प्रतित्रप्स्य, प्रतात्रप्य ;

त्रापम् २, त्रपित्वा २, त्रप्त्वा २, } [2]त्रपम् २-त्रापम् २, त्रपयित्वा २, } तित्रपिषम् २-तित्रप्सम् २, तित्रपिषित्वा २-तित्रप्सित्वा २, } तात्रपम् २ ; तात्रपित्वा २ ; }

[3]त्रपु.

(788) "त्लस धारणे" (X-चुरादिः-1742. सक. सेट्. उभ.)

'ग्रहणे' इति नन्दी। 'धारणम्=वारणम्' इति मैत्रेयः। 'वारणे' इत्येव शाकटायनः।

'भाषणे त्रंसयेत् त्रंसेर्धारणे त्लासयेण्णिचि।

त्लसति त्लस्यतीत्येवमुद्वेगार्थे तु वा श्यनि॥' (श्लो. 191) इति देवः। त्लासकः-सिका, तित्लासयिषकः-षिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिकग्रासयतिवत् (439) ज्ञेयानि।

(789) "त्लसि भाषार्थः" (X-चुरादिः-1762. सक. सेट्. उभ.)

'भासार्थः' इति कुत्रचित् पाठः।

'भाषणे त्रसयेत् त्रंसेर्धारणे त्लासयेण्णिचि।' (श्लो. 191) इति देवः।

'आस्वदः सकर्मकात्' (ग. सू. चुरादौ) इति णिज्विकल्पः। तेन णिजभावपक्षे धातोः सन्नन्तात् यङन्ताच्च रूपाणि भवन्ति। तथा च— त्रंसकः-सिका, तित्रंसयिषकः-षिका, त्रंसकः-सिका, तित्रंसिषकः-षिका, तात्रंसकः-सिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककुशयतिवत् (232) ज्ञेयानि।

(790) "त्रसी उद्वेगे" (IV-दिवादिः-1117. सक. सेट्. पर.)

उद्वेगः=भयम् इति क्षीरस्वामी।

'त्लसति त्लस्यतीत्येवमुद्वेगार्थे तु वा श्यनि॥' (श्लो. 191) इति देवः। त्लासकः-सिका, त्लासकः-सिका, तित्लसिषकः-षिका, तात्लसकः-सिका ; त्लसिता-त्री, त्लासयिता-त्री, तित्लसिषिता-त्री, तात्लसिता-त्री ;

---

1. ण्यन्ताल्ल्यपि, 'ल्यपि लघुपूर्वात्' (6-4-56) इति णेरयादेशः।

2. 'चिण्णमुलोर्दीर्घोऽन्यतरस्याम्' (6-4-93) इति णमुल्परे णौ दीर्घविकल्पः।

3. 'श्रृस्वृस्निहित्रपि—' [द. उ. 1-95] इत्यादिना उप्रत्ययः। अग्निं दृष्ट्वा त्रपते=लज्जते इव इति त्रपु=सीसम्।